

[Wittrup.]

grateteatre, hvis Indehavere man har givet Monopol paa Fremvisning af Film. Det forekommer mig, at man med Rimelighed kunde stille visse Krav til de Lokaler, hvori Forevisningen finder Sted. Der findes Steder, hvor man, saa snart Lyset er tændt i Lokalet, kun har for Øje en rusten Kakkelovn, der har osset op ad de hvide Vægge, saa de efterhaanden er blevet smudsige og ikke egnet til at højne Filmsfremvisningen. Det er heller ikke nogen Kulturfaktor at sidde og se paa sligt. Jeg henstiller, om der ikke ved et Tilsyn, som var mere effektivt end det kommunale, kunde gøres noget for, at disse Lokaler fik et passende Udseende, saa at ogsaa disse i Forbindelse med Filmen kunde virke kulturelt opdragende, hvad nogle af dem i alt Fald paa nærværende Tidspunkt absolut ikke gør.

Dernæst skal jeg tillade mig at give Tilslutning til det Ønske, der blev fremsat af de ærede Medlemmer Hr. Nørskov og Hr. A. C. Mortensen angaaende en Bevilling paa 50 000 Kr. til Nybyggere paa Heden.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen var noget indigneret over en Udtalelse, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Strøm. Det ærede Medlem spurgte, om man havde noget Bevis for, at konservative Kommuner var mere karrige end andre. Ja, det vil vist ikke være saa vanskeligt at faa et Bevis derfor, men jeg har i alt Fald den Erfaring hjemmefra, at det er ikke sjældent, at vi faar Besøg af Mennesker, som kalder sig arbejdsløse og sikkert ogsaa er arbejdsløse, der gaar omkring og sælger de arbejdsløses Blad og andre Smaaating eller simpelt hen beder om en lille Hjælp, og naar man spørger dem, hvor de er fra, er det mærkeligt nok; at de altid siger, at de er fra Viborg, fra den konservative Kommune Viborg. Det har ikke truffet sig endnu, at nogen af dem, der er spurgt om det, har sagt, at de var fra den socialdemokratiske By Silkeborg, der kun ligger 17 km fra Kellerup, medens Viborg dog ligger 20 km derfra. Det er naturligvis ikke et absolut afgørende Bevis, men kun et Sandsynlighedsbevis for, at det ikke er saa godt at være arbejdsløs i Viborg som i Silkeborg.

Fuglsang: I Efteraaret var Folketingets Finansudvalg og Trafikministeren ved Hanstholm for at se paa, hvordan Arbejdet ved Havnen dér skred frem. Det var kun rimeligt og naturligt, at man vilde se, hvor langt man var kommet med det Stykke Arbejde, og Befolkningen havde imødeset

dette Besøg med nogen Interesse. Der var saaledes kommet en Del fra forskellige Fiskerlejer, og en Deputation fra disse Fiskerlejer søgte Foretræde for Finansudvalget og Trafikministeren, og de fremførte som deres Ønske, at der snart maatte blive sat mere Fart paa Arbejdet ved Hanstholm. Og man kan ikke sige, at de gjorde det forgæves, for saa vidt som Finansudvalgets Formand og Trafikministeren udtalte, at naar man nu til næste Aar blev færdig med Molearbejdet i Hirtshals, skulde der blive overført et større Beløb til Hanstholm, saa der kunde blive sat mere Fart paa Arbejdet. For saa vidt var Befolkningen tilfreds med Besøget og med Svaret, de fik, men jeg kan jo ikke sige, at de fik Lov til at glæde sig saa forfærdelig længe; det var i alt Fald ikke længere, end til den højtærede Finansminister fik Lejlighed til at udtale sig herinde om Sagen, Finansministerens Udtalelse findes Sp. 16; jeg vil gerne her og senere med Formandens Tilladelse fremkomme med et Par korte Citater. Efter at Finansministeren havde omtalt, at der maaske skulde spares lidt, udtalte han:

„Navnlig bør man overveje, om man vedblivende skal fortsætte Anlægsarbejderne ved den paatænkte Havn ved Hanstholm.“

Selvfølgelig har Finansministeren sin Kasse at tage Hensyn til, men det kan nu ikke nytte at lade det gaa ud over Havnebyggeriet ved Hanstholm. Det maa vist erkendes nu af alle, der har en Smule Føling med denne Sag, at nu, da snart den ene Halvdel af Havnen er færdig, kan man ikke standse Arbejdet, og vilde man standse det, vilde det være ikke mindre end en Skamplet paa hele vort Samfund, ogsaa paa den Regering, der vilde gøre dette. Ingen fornuftig Mand kan nu for Alvor mene, at det kan opgives, og derfor ser jeg heller ikke, hvad det kan tjene til, at Finansministeren nu rejser Uro igen om dette Spørgsmaal; det er jo ikke paa alle Omraader, Finansministeren ønsker Uro. Jeg haaber, Spørgsmaalet maa være uddebatteret, og at Havnen maa blive gjort færdig efter Bestemmelsen.

Det er, som jeg nævnte, ikke paa alle Omraader, Finansministeren ønsker Uro. Jeg benytter Lejligheden til at minde Finansministeren om et Møde oppe i min Kreds, hvor vi diskuterer de Kronekursen, og jeg genkalder i Finansministerens Erindring, at Finansministeren i sin Udtalelse nærmest gav Udtryk for Forbavselse over, at vi ikke fik en Kurs af 22,50 for vore Sterling, og saa vidt jeg kunde forstaa